

Zenei produkció műsortervének bemutatása

Az előadás első felében a dolgozatom negyedik fejezetéről fogok beszélni, amiben bemutatok hét előadást hangfelvételekkel alátámasztva. Ezekkel a különbségekre, azonosságokra, érdekességekre szeretném felhívni a figyelmet.

Az első előadó, Georg Kulenkampff (kb. 44 mp hangfelvétel) felvételében a hegedű lassú bevezetését mutatom meg, melyben a művész sok vibrátót használ, romantikus szellemben játszik és alulról trillázik.

Jasha Heifetz (kb. 56 mp) játékának sajátosságaira mutatok rá: üveghang használata, glissando, alulról indított trilla, rácsúzás egy másik húron lévő ugyanolyan magasságú hangra.

David Oistrakh (kb. 42 mp) előadásában az orosz hegedűiskola jegyeire hívom fel a figyelmet, pl. erős, konkrét hangindítás. Érdekességgépp megemlítem, hogy a kettős kötéseket elengedi, üres húrokat és rövid hangokat használ. Valószínű, hogy tanulmányozta az Urtext kiadást.

Andrew Manze (kb. 53 mp) felvétele sajátosságát hangsúlyozom. A barokk hangszerekkel, bélhúrokkal való előadás teljesen más hangzást eredményez. A szólista alig használ vibrátót, és az akkordokat ca. arpeggiato játssza.

Giuliano Carmignola (kb. 1:20) interpretációját azért választottam, hogy megmutassam saját ötleteit. Barokk hegedűként modern hangszeren szólaltatja meg a művet. Saját kadenciájában ő is arpeggiato játssza az akkordokat, és korhű szellemben tolmácsolja az egyes témákat.

Az utolsó előadóként, Nikolaj Znaidert (kb. 1:08) mutatom meg, aki jól ötvözi a kétféle játékmódot (romantikus – korhű). Felsorolom jellemzőit, pl. nem finomkodó játékmód, tömör hangzás, játékos, lendületes.

Összefoglalásként elmondom, hogy Grumiaux és Oistrakh bár romantikusan játsszák a művet, mégis a zene szellemiségének átadása a céljuk. Viszont vannak olyan mai hegedűs generációhoz tartozó művészek, mint Anne-Sophie Mutter, Hilary Hahn és Frank Peter Zimmermann, akikre nem hatott jelentősen a historizáló előadásmód, így inkább a romantikus játék felé hajlanak. Baráti Kristóf játékában megfigyelhető az elemző artikuláció, a hangminőségre való igényesség, és a szólista hang, amivel egy nagy koncerttermet is be tud tölteni.

Az előadás második felében interpretálom Mozart hegedűversenyének I. tételét zongorakísérettel. (kb. 10 perc)